

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เรื่องเพศเป็นเรื่องที่มีบทบาทสำคัญมาพร้อมกับประวัติการเกิดของมนุษย์ เพราะตลอดระยะเวลาที่โลกวิวัฒนาการมา ได้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า เรื่องเพศเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ ดังปรัชญาของชาวตะวันตกเห็นว่าปัจจัย 3 ประการที่มีความสำคัญต่อชีวิตของคนทั่วไป คืออาหาร เพศ และสังคม เรื่องเพศจัดเป็น เรื่องที่มีความสำคัญอันดับสองรองจากเรื่องอาหาร ดูแรนท์ (Will Durant อ้างถึงในสุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร. 2546 : 4) นักเขียนและนักปรัชญาชาวอเมริกัน ได้กล่าวว่า “รองจากความหิว เรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณ รุนแรงที่สุดและเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดด้วย”

เรื่องเพศจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์ควรเรียนรู้ เช่นเดียวกับการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ เพราะเป็น สิ่งที่ซึ่งมีความจำเป็นและมีผลกระทบต่อมนุษย์ทุกคน อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีความคิดที่ เชื่อถือกันมานานว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด เป็นของต่ำหรือเป็นเรื่องต้องห้าม จึงทำให้ มนุษย์เราเรียนรู้เรื่องเพศได้น้อยมาก หรือบางครั้งก็มีการเรียนรู้ที่ยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ อีกทั้งยังได้มีการบิดเบือนหรือนำเรื่องเพศไปใช้ในทางที่เสียหาย ดังจะเห็นได้จากสื่อ ที่แสดงถึงเรื่องเพศในลักษณะต่างๆ ในปัจจุบัน เช่น หนังสือโป๊ ภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะการเผยแพร่ภาพถ่ายที่ปลุกเร้าอารมณ์ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งกำลังเป็นที่หวั่น วิดกในปัจจุบัน และเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่างๆ ในสังคมติดตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหาการตั้งครรภ์ของวัยรุ่น ปัญหาการทำแท้ง และปัญหา การทารุณกรรมทางเพศกับเด็กไร้เดียงสา ดังที่ปรากฏเป็นข่าวในปัจจุบัน มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเช่น การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดๆ ในความทันสมัยเปิดโลกทัศน์ ในเรื่องเพศ จากการศึกษาของ พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2544 : 5) พบว่าในทางทฤษฎี เป็น เรื่องที่ดีที่เด็กจะได้รับรู้เรื่องเพศจากคลังข้อมูลในอินเทอร์เน็ต แต่ในทางปฏิบัติหากไม่สามารถ ควบคุมตนเอง และหาทางระบายอารมณ์ทางเพศออกได้ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น ปัญหาการฆ่าข่มขืน ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการเสนอขายสินค้าทางเพศ เครื่องมือช่วยสำเร็จ ความใคร่เป็นต้น แหล่งระบายอีกทางที่สามารถหาได้ในอินเทอร์เน็ตคือ ห้องสนทนาทาง อินเทอร์เน็ตที่เรียกกันว่า “แชท” (Chat) หรือ ‘ไออาร์ซี’ (IRC = Internet Relay Chat) ซึ่ง

วัยรุ่นหญิงชอบใช้บริการมากโดยเฉพาะห้องสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพศเช่น ห้องอยากมีเซ็กซ์ นักศึกษาสาวชายตัว ห้องหาคนสอนเซ็กซ์ ห้องสาวอารมณ์เปลี่ยว ฯลฯ การ ‘แซท’ จะไม่ทราบตัวตนที่แท้จริงของกลุ่มสนทนา ถ้าให้ข้อมูลส่วนตัวที่แท้จริงไปจะทำให้ไม่ปลอดภัย มีโอกาสตกเป็นเหยื่อของมิจฉาชีพ จากการศึกษาของ สมชาย อินโต (2536 : จ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศในคดีข่มขืน โดยศึกษา กับผู้ต้องขังคดีข่มขืน ในปี 2534 จำนวน 346 คนจากเรือนจำ 3 แห่งในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเกิดคดีทางเพศ คือ การอ่านหนังสือปลุกเร้าอารมณ์เพศ และการพูดคุยกับเพื่อนรวมทั้งผู้หญิงที่แต่งกายที่แสดงออกถึงลักษณะการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นสัดส่วนรักรูป

ชีวิตในวัยรุ่นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากวัยเด็ก จัดเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ความต้องการทางเพศเป็นลักษณะเด่นที่สำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นของการเข้าสู่วัยรุ่นเนื่องจากต่อมเพศเริ่มทำงานและผลิตฮอร์โมนทำให้เกิดแรงขับทางเพศขึ้น เริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีอารมณ์รุนแรง อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองเรื่องเพศ รักเพื่อนต่างเพศ จิตใจต้องการที่จะเป็นอิสระอย่างยิ่ง แต่เนื่องจากสิ่งแวดล้อม เช่น ครอบครัว สังคม วัฒนธรรม ไม่พร้อมที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ประชาชนบางคนตลอดจนนักการศึกษาบางคนยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนและไม่ถูกต้องกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เข้าใจว่าเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศ เป็นเรื่องลามกอนาจาร จึงส่งผลให้วัยรุ่นมีการเรียนรู้เรื่องเพศอย่างลับๆ

วัยรุ่นอยากเรียนรู้เรื่องเพศจากพ่อแม่ แต่วัฒนธรรมไทยไม่ได้เป็นที่พึงเรื่องนี้ ประกอบกับสถาบันครอบครัวมีการเปลี่ยนจากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาพเศรษฐกิจและปัญหาครอบครัวที่แตกแยก จึงทำให้คนในครอบครัวมีเวลาให้แกกันน้อยลง ดังนั้นกระบวนการศึกษาในระบบโรงเรียนจึงต้องเป็นที่พึ่งในการเรียนรู้เรื่องเพศให้แก่วัยรุ่นได้แต่กลับปรากฏว่า ทัศนคติในเรื่องการสอนเพศศึกษาในกระบวนการศึกษาไทยยังล้าหลัง โดยผู้เกี่ยวข้องบางส่วนมีความคิดเห็นว่า หากเด็กยังรู้เรื่องเพศจะยิ่งทำให้หมกมุ่น สำสอนเรื่องเพศกันมากขึ้น ในขณะที่โลกอารยะทั้งโลกให้เด็กเรียนรู้เรื่องเพศกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา แต่เด็กไทยมักเรียนรู้เรื่องเพศจากหนังสือ วีดิทัศน์ลามก ดิสโก้เทค สถานบันเทิงเรีงรมย์ ฯลฯ ตลอดจนเรียนรู้กันเองตามยถากรรมซึ่งก่อให้เกิดปัญหาตามมาคณานับ

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนเป็นกลุ่มที่น่าเป็นห่วงที่สุดกลุ่มหนึ่งนั้นก็เพราะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม โดยเฉพาะอิทธิพลทางด้านลบมักจะมาจากปัจจัยต่างๆ รอบตัวเด็ก ปัจจัยที่สำคัญประการแรกก็คือ สื่อต่างๆ ที่ยั่วยุอารมณ์และให้เจตคติตลอดจนบางอย่างที่ผิดในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นจากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ หนังสือ และสื่อ

สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ปัจจัยประการที่สองคือ สถานประกอบการนานาชาติที่เอื้ออำนวยต่อการเพศพาณิชย์หรือการมีเพศสัมพันธ์โดยขาดการควบคุมตนเอง ปัจจัยเหล่านี้เอื้อต่อการปลูกฝัง เจตคติและมีพฤติกรรมในทางลบ ประการสุดท้ายคือ เพื่อนเป็นสื่อกลางสำคัญทำให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคมในทางลบ จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ระบบการศึกษาจะต้องเข้าไปช่วยแก้และบรรเทาสถานการณ์เฉพาะหน้า รวมทั้งเป็นการอุดช่องโหว่ของสังคมไทยในปัจจุบันในการทำหน้าที่ปลูกฝังเจตคติและสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสมในด้านเพศท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมที่รุนแรง วัยรุ่นจึงต้องเรียนรู้ด้านเจตคติและทักษะที่จำเป็นเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น กลวิธีที่เหมาะสมในการที่จะป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตั้งแต่ระยะแรกโดยใช้ปรัชญาการศึกษาที่สอนให้มนุษย์ “คิดเป็น ทำเป็น” ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ‘ทักษะชีวิต’ เป็นกระบวนการสร้างเสริมความชำนาญให้แก่บุคคลเพื่อให้เกิดความสามารถในการ ‘คิดเป็น ทำเป็น’ มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการกับความต้องการและสิ่งท้าทายที่ต้องเผชิญในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติตนให้พ้นภัยต่างๆในสังคมได้ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี มีความสุขโดยปราศจากความเสี่ยง จึงมีความจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ มีความยังคิด มีความเข้าใจ และมีพฤติกรรมทางเพศ ในทางที่เหมาะสม โดยการสอนด้านความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งอาจทำได้โดยผ่านการสอนในหลักสูตรหรือจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือการเรียนแบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีความรู้ความเข้าใจจริงมากกว่าการจดจำความรู้นั้น และเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ผ่านการอภิปรายโต้แย้ง คิดวิเคราะห์ปัญหาและรวบรวมความรู้ความคิดเห็นได้เป็นข้อสรุปด้วยตัวนักเรียนเองและจดจำได้อย่างแม่นยำ โดยไม่ต้องท่องจำแต่จะเข้าใจ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้และทักษะชีวิตเรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางที่เหมาะสมที่ช่วยให้การเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษามีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งนักเรียนจะต้องมีทักษะที่จำเป็น ในการป้องกันตนเองให้หลุดพ้นจากสถานการณ์ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ เพื่อให้ นักเรียนเกิดภูมิคุ้มกันทางสังคม มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มเป้าหมายและสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อันจะเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีความรู้ ความสามารถ มีความคิด เป็นคนดี

มีคุณธรรมและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เพื่อเป็นเยาวชนที่ดีของชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่องเพศศึกษาระหว่างกลุ่มของนักเรียนที่เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับกลุ่มนักเรียนที่เรียนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะชีวิตระหว่างกลุ่มของนักเรียนที่เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับกลุ่มนักเรียนที่เรียนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความรู้เรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ
2. นักเรียนที่ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิตสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนนนทรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวนนักเรียน 576 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนนนทรีวิทยา ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 96 คน โดยแบ่งกลุ่มเป็น

- (1) กลุ่มทดลอง จำนวน 48 คน ได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาแบบมีส่วนร่วม
- (2) กลุ่มควบคุม จำนวน 48 คน ได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาในการวิจัยนี้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา
- 2) ทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1) ความภูมิใจในตนเอง
 - 2.2) ความรับผิดชอบต่อสังคม
 - 2.3) ทักษะการปฏิเสธ
 - 2.4) ทักษะการตัดสินใจ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

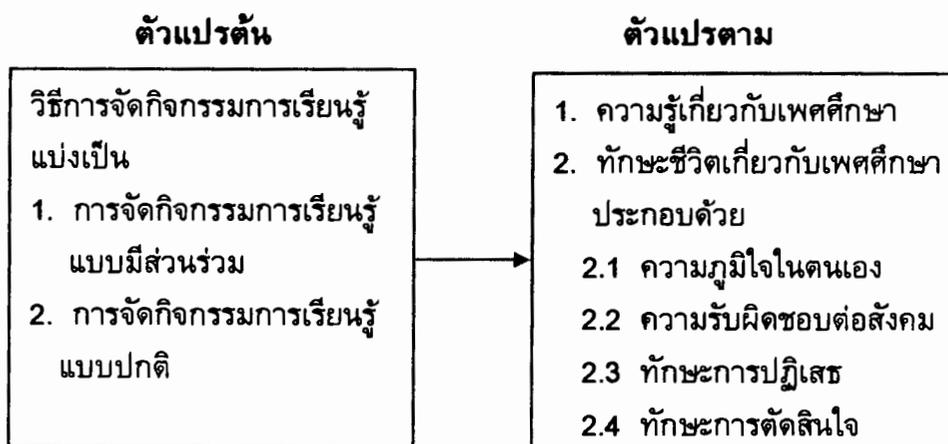
เนื้อหาในการวิจัยเป็นเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 มาตรฐานที่ พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิตครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย ความภูมิใจในตนเอง ความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะการปฏิเสธและทักษะการตัดสินใจ

4. ขอบเขตด้านเวลา

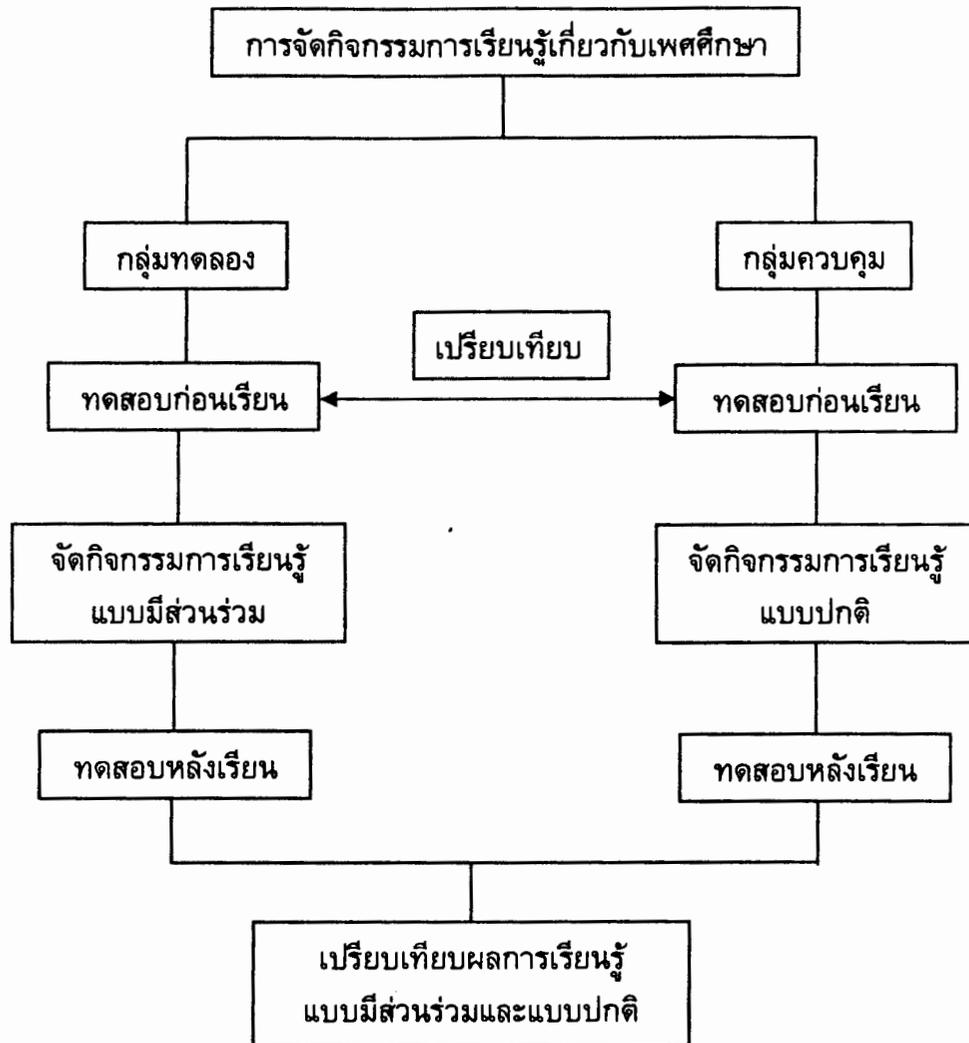
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึง มกราคม สัปดาห์ละ 2 คาบๆ ละ 50 นาที จำนวน 7 สัปดาห์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาผลของการเรียนแบบมีส่วนร่วมต่อความรู้เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการเรียนที่เน้นการเรียน การฝึก ทักษะ และการสร้างเจตคติจากประสบการณ์เดิมของนักเรียน เป็นการเรียนรู้ที่นักเรียน เป็นผู้ปฏิบัติหรือผู้กระทำ เพื่อให้เกิดการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ท้าทายอย่างต่อเนื่อง เป็นการเรียนรู้ที่จะต้องเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน กับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับผู้สอน ซึ่งผลที่ได้จะก่อให้เกิดการขยายตัวของเครือข่าย ความรู้ แนวทางปฏิบัติและวิธีการปฏิบัติกันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้โดยอาศัยการถ่ายทอด ทางภาษา การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การคิด การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการนำ ความรู้ทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเจตคติและค่านิยมที่พึงประสงค์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งก่อให้เกิดเป็นทักษะชีวิต ติดตัวนักเรียนตลอดไป มี 4 ขั้นตอน

1. การจัดประสบการณ์ เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้นำ ประสบการณ์เดิมของตนเองมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ ทักษะและเจตคติใหม่ๆ
2. การสะท้อนความคิดและอภิปรายความคิดเห็น เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
3. การเกิดความคิดรวบยอดและความเข้าใจ เป็นขั้นตอนการสร้างความเข้าใจ เพื่อนำไปสู่การเกิดความคิดรวบยอด อาจเกิดขึ้นจากผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มและครูเป็นผู้ช่วย แต่งเติมให้สมบูรณ์หรือครูอาจเป็นผู้ชี้แนะและนักเรียนเป็นผู้สานต่อจนความคิดสมบูรณ์เป็นความ คิดรวบยอด
4. การทดลองหรือประยุกต์แนวคิด เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้มีโอกาสนำความคิด รวบยอดหรือสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ไปประยุกต์ใช้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติของผู้เรียนเอง

การเรียนแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ดังนี้

- (1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยครูนำเสนอภาพ ข่าว เรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจ นำมาสนทนากับนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระที่จะเรียน
- (2) ชี้นำดำเนินการสอน โดยการให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่ง เรียนรู้ในและนอกสถานศึกษา จากหนังสือเรียน ใบความรู้ คู่มือวีดีทัศน์ และทำรายงาน หรือ ทำใบงานทั้งแบบรายบุคคลหรือแบบกลุ่มที่ครูมอบหมายให้ พร้อมทั้งการอภิปรายหน้าชั้นเรียน โดยตัวแทนกลุ่ม ความสนใจหรือจากการสุ่ม
- (3) ชี้นำสรุป ครูกับนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาและสรุป เพิ่มเติม

เพศศึกษา หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในทุกๆ ด้าน ตั้งแต่การเจริญเติบโต โครงสร้างและหน้าที่ของระบบสืบพันธุ์ พัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ พฤติกรรมระหว่างเพศและมนุษยสัมพันธ์อันดีงาม อันจะทำให้บุคคลเกิดความรู้ความเข้าใจทัศนคติและการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในชีวิตครอบครัวและสังคม

ความรู้เรื่องเพศศึกษา หมายถึง ความสามารถในการจำ เข้าใจในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมทางเพศ เพื่อสามารถปฏิบัติตนให้มีสุขภาพและสวัสดิภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งสามารถปรับตัวให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

ทักษะชีวิต หมายถึง ทักษะเกี่ยวกับเพศศึกษาคือความสามารถขั้นพื้นฐานของบุคคลในการปรับตัวและเลือกทางเดินชีวิตที่เหมาะสม ได้แก่ ทักษะชีวิตในด้านความภูมิใจในตนเอง ความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะการปฏิเสธและทักษะการตัดสินใจและสามารถ จัดการและเผชิญกับปัญหาต่างๆ รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับ ปรับตัวในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในเรื่องเพศได้แก่ความภูมิใจในตนเอง ความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะการปฏิเสธ และทักษะการตัดสินใจ บทบาทชาย - หญิง ชีวิตครอบครัว สุขภาพ จริยธรรม ปัญหาสังคม

ความภูมิใจในตัวเอง หมายถึง ความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่า มีน้ำใจ รู้จักให้รู้จักรับค้นพบและภูมิใจในความสามารถด้านต่างๆ ของตน ได้แก่ ความสามารถด้านสังคม ดนตรี กีฬา และศิลปะ โดยมีได้มุ่งสนใจอยู่แต่ในเรื่องรูปร่าง หน้าตา เสน่ห์ หรือความสามารถทางเพศ การเรียนเก่งเท่านั้น

ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง ความรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีส่วนรับผิดชอบต่อความเจริญหรือความเสื่อมของสังคมที่เกี่ยวกับเพศศึกษา

ทักษะการปฏิเสธ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการรู้จักปฏิเสธ กลุ่มเพื่อนเมื่อถูกชักชวนให้ไปเสี่ยงอันตรายทางเพศ โดยการเจรจาต่อรองเพื่อรักษาหัวใจของผู้อื่นและรักษาจุดยืนหรือประโยชน์ของตนเอง

ทักษะการตัดสินใจ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาในการคิดอย่างมีเหตุผล เพื่อเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสม เน้นกระบวนการที่มีขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ ขั้นรวบรวมข้อมูล ที่เป็นประโยชน์และเอื้อต่อการตัดสินใจ ขั้นรู้จักทางเลือกจากสถานการณ์ที่มีอยู่ ขั้นบอกข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก และขั้นรู้จักทางเลือกที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุดที่จะนำไปสู่การตัดสินใจเลือก

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนนนทรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ซึ่งทางโรงเรียนได้จัดนักเรียนในทุกห้องเรียนแบบคณะ
นักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาสุขศึกษา ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนเรื่องเพศศึกษาให้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น
2. เป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมเสี่ยงด้านอื่นๆ เช่น การใช้
สารเสพติด